Контрольный экземпляр

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКАДЕМІЇ НАУК УРСР

20 березня в Києві відкрились загальні збори Академії наук Української РСР. На порядку денному зборів — підсумки роботи академічних інститутів і лабораторій у 1973 році, актуальні завдання наукових колективів у світлі вимог XXIV з'їзду КПРС та рішень грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК партії.

Про діяльність науковців республіки у третьому, вирішальному році п'ятирічки розповів у своїй доповіді Президент Академії наук УРСР Б. Є. Патон.

Нині багатотисячний загін українських науковців налічує близько 800 докторів та понад п'ять тисяч кандидатів наук. Колективи науково-дослідних закладів у минулому році проводили дослідження більш як по 2.300 темах. Президент докладно спинився на головних напрямах діяльності дослідників, розповів про широке застосування одержаних результатів у народному господарстві, зокрема про прискорення науково-технічного прогресу, говорив про невідкладні завдання, які мають вирішити науковці республіки у четвертому році п'ятирічки.

В роботі зборів взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький, член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко, кандидати у члени Політбюро ЦК Компартії України — секретар ЦК Компартії України В. Ю. Маланчук, перший секретар Київського обкому партії В. М. Цибулько, а також заступник Голови Ради Міністрів УРСР О. О. Бурмистров.

(РАТАУ).

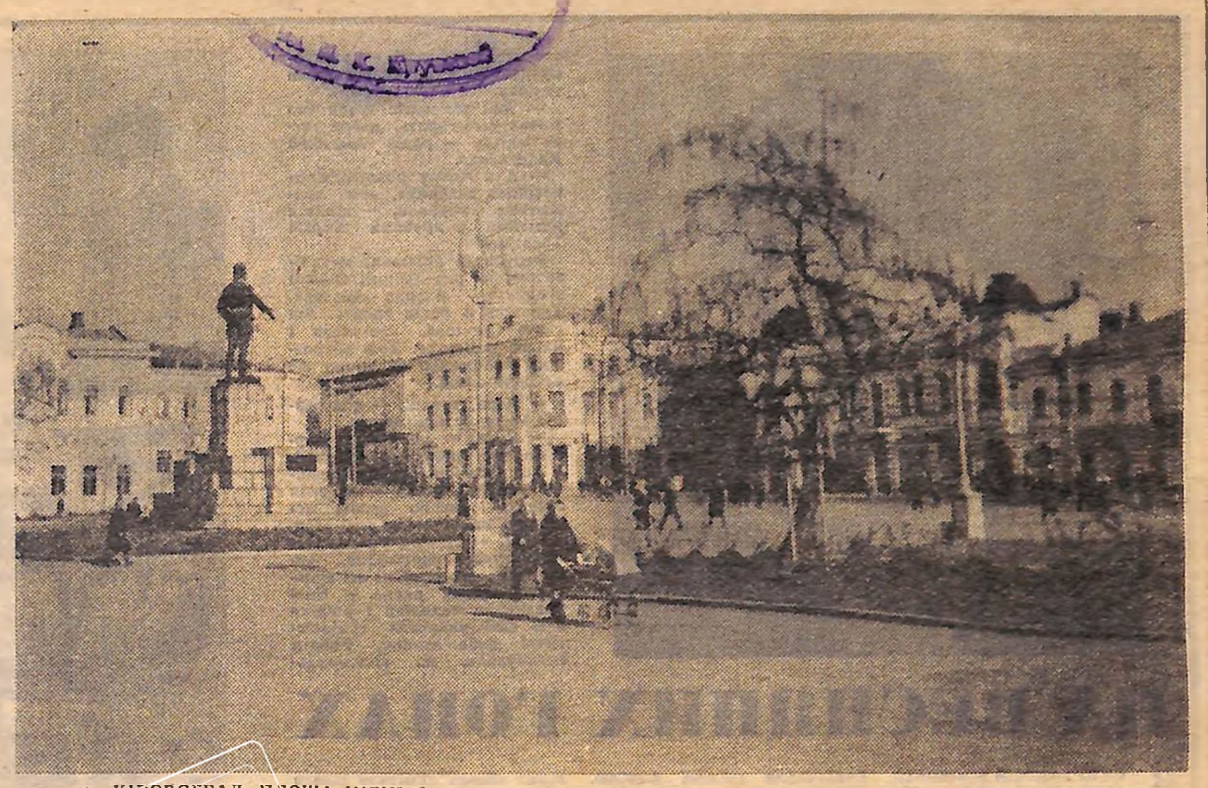

м. КІРОВОГРАД. ПЛОЩА ІМЕНІ С. М. КІРОВА. ФОТО А. ПЕЧЕНЮКА.

Рік видання XV
№ 36 (1828).

СУБОТНІЙ ВИПУСК

23 БЕРЕЗНЯ
1974 року

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

РУБЕЖІ ВИЗНАЧЕНО

Успіх будь-якої справи значною мірою залежить від її підготовки. Продумаєш все наперед, забезпечиш усім необхідним і чіткішою буде організація праці, поменшає несподіванок, які перешкоджатимуть у роботі.

Про це особливо слід пам'ятати зараз, напередодні «червоної суботи». Так вирішили працівники шкіл району, що зібралися на нараду по підготовці цього масового заходу. Вони ретельно обговорили і склали план проведення «червоної суботи». Програму дій на 20 квітня райком комсомолу розіслав в усі навчальні заклади.

Що ж відбудеться цього дня у школах району? Учні зберуть і вивезуть 150 тонн металевого брухту, посадять близько 50 тисяч дерев і кущів. В районному центрі і селі Рівному вони закладуть алеї в честь присвоєння комсомолу та піонерії імені Леніна, в селах Комишуватому та Глодосах разом з старшими посадять сади і парки. Учасники трудових десантів приїдуть на тваринницькі ферми і польові стани, впорядкують шкільні подвір'я, закладуть сотні квітників.

Підготовка до «червоної суботи» розпочалася.

М. ГРЕЧИК,
секретар Новоукраїнського РК ЛКСМУ.

Урожай-74

У СТИСЛІ СТРОКИ

Члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна, яку очолює кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, делегат XVII з'їзду ВЛКСМ Віктор Галушка, вирішили ознаменувати четвертий, визначальний рік п'ятирічки високими врожаями зернових і технічних культур. Комсомолець Михайло Щербина на тракторі Т-150 при нормі 101 гектар закривав вологу щозміни на 145-гектарній площі, молодий комуніст Григорій Бударний, трактористи Іван Майгур, Володимир Макаренко, при нормі 54 — на 75—85 гектарах.

В. ЧИРВА,
завідуючий відділом комсомольських організацій Олександрійського РК ЛКСМУ.

ПОЧАЛАСЯ СІВБА

Вчора розпочався весняний засів ярих культур у колгоспі імені Кірова та в радгоспі-технікумі.

На поля колгоспу імені Кірова першим свій агрегат вивів тракторист Федір Півторак. За зміну він засіяв горохом у суміші з вівсом п'ятнадцятигектарну площу.

Два агрегати працюють на полях першого відділку радгоспу технікуму. Тракторист Григорій Калюжний проводить культивацію, а Григорій Резніченко, якому допомагає сівалышиця Тетяна Лях, слідом засіває у грунт вікомішанку. Тут вже засіяли 50-гектарну площу.

У цих господарствах сьогодні розпочали сівбу ячменю.

Є. ВАСИЛЕНКО.

НА ПРИЗ ГАЗЕТИ „МК" ПЕРШІЙ ТРИТИСЯЧНИЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ

МИНУЛОГО року, включившись у боротьбу за приз газети «Молодий комунар» «Першій тритисячниці Кіровоградщини», молоді майстри машинного доїння Новоукраїнського району добилися вагомих успіхів. Комсомольсько-молодіжні колективи МТФ колгоспів «Росія», імені Фрунзе, імені Шевченка значно перевиконали взяті соціалістичні зобов'язання, перейшли тритисячний рубіж. Вісімнадцять молодих доярок стали тритисячницями, а Світлана Павелко з колгоспу імені Жданова та Валентина Славетинська із колгоспу «Дружба» — чотиритисячницями.

С. Павелко та В. Славетинська — правофлангові у соціалістичному змаганні не лише у своїх колгоспах, районі, а й серед молодих доярок області. Так, Світлана Павелко виборола минулого року приз «Першій тритисячниці Кіровоградщини» за підсумками роботи у другому кварталі, а за підсумками змагання за рік вона поступилася лише Ользі Козаченко. Світлана Павелко та Валентина Славетинська у минулорічному змаганні серед молодих майстрів машинного доїння Кіровоградщини посіли відповідно друге і третє місця. Вони були нагороджені цінними подарунками газети «Молодий комунар» — кришталевими вазами.

Нині молоді тваринники району ще ширше розгорнули змагання за тритисячні надої. С. Павелко, В. Славетинська, В. Петренко з колгоспу «Росія», В. Пасок з колгоспу імені Шевченка, А. Катеринко та Г. Турчак («Україна»), Р. Липкань (колгосп імені Фрунзе) на кожну корову надоюють по 11—16 кілограмів молока. Своєю роботою правофлангові у соціалістичному змаганні підтверджують, що їм під силу добитися і чотиритисячних надоїв.

На фото: внизу — тваринники Марія ЩОБАК, Марія ЛЕЛИК, Ніна ЛИХОЛІТ та Євдокія ШЕВЧЕНКО розглядають іменну вазу Світлани ПАВЕЛКО (в центрі); на фото зліва — Валентина СЛАВЕТИНСЬКА.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

КІРОВОГРАД—ТОЛБУХІН: ДІАЛОГ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

20 березня на запрошення Толбухінського окружкому ДКСМ до Болгарії для участі у засіданні інтернаціонального клубу молодих механізаторів виїхали посланці Кіровоградщини — перший секретар обкому комсомолу М. Скляниченко, другий секретар Знам'янського міськкому комсомолу К. Ківерник, бригадир комсомольсько - молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району В. Галушка, групкомсорг комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району К. Новиков, інженер колгоспу імені Чапаєва Кіровоградського району В. Дяденко.

Клуб цей, почесним головою якого обрано двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, протягом чотирьох років провів значну роботу по зміцненню братніх зв'язків між болгарською і радянською молоддю, сприяв активному впровадженню досвіду кращих хліборобських колективів, став бойовим організатором соціалістичного змагання.

На четвертому засіданні клубу болгарські механізатори та посланці Кіровоградщини поділяться досвідом роботи кращих комсомольсько-молодіжних колективів, комсомольських організацій, розглянуть питання про нові форми організації соціалістичного змагання серед молоді, про практичне втілення в сільське виробництво наукової організації праці, передових методів роботи.

Кіровоградці повезли до братньої Болгарії перехідний приз обкому комсомолу, який буде вручено під час Жовтневих свят кращій комсомольсько-молодіжній бригаді Толбухінського округу та пам'ятний Червоний прапор обкому комсомолу, який 9 Вересня — в день святкування 30-річчя перемоги соціалістичної революції в Болгарії, буде вручено кращій комсомольській організації Толбухінського округу.

Кіровоградці гостюватимуть у Болгарії сім днів

І ЗАШУМИТЬ ЛІС...

У борах Естонії в розпалі збирання шишок. Лісівники заготовляють соснові і ялинові шишки. Вічнозелене «поле» дасть їх нині близько 900 тонн. З них добудуть 9 тонн насіння.

...В опорно-показовому лісгоспі «Кілінгі-Нимме» біля сушарні — гора смолистих шишок.

Насіння одержують звідси всі лісгоспи республіки. Кілограм соснового насіння — майже гектар лісу.

Кожне господарство одержує насіння тільки з тих шишок, які були зібрані в його лісах. Такий закон лісопосадок. Не можна змінювати умови життя «зеленого друга» — грунт, кліматичні.

Ліси займають близько 36 процентів території Естонії. Їх масивам морську розширюють

(ТАРС).

НА ВЕСНЯНИХ ГОНАХ

З СЕКРЕТАРЕМ комсомольської організації господарства Григорієм Чемойданом ми прийшли в комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду, яку очолює Леонід Грабар, перед останніми приготуваннями до закриття вологи. П'ять важких тракторів, що стояли неподалік будиночка механізаторів, виблискували свіжою фарбою. Комсомольці Олександр Грабар, Микола Кузьмич, Сергій Трохимець, досвідчені механізатори Федір Позняков і Анатолій Крикуненко ще й ще раз перевіряли справність грунтообробного знаряддя, радились, якими ділами відповісти на заклик механізаторів Казахстану, Білорусії та Ростовської області — високопродуктивно використовувати техніку.

— Мій що один сезон без ремонту виходить, добре тягне мотор, — радів Анатолій Крикуненко.

— А в моєму розподілювач потрібно замінити, теж служитиме вправно, — ділився думками з друзями Сергій Трохимець.

Ведучи ці розмови, механізатори не раз добрим словом згадували Василя Ністора. Тринадцять років водить він свого трактора, своєчасно і якісно ремонтує. Тож збирається працювати на ньому ще не один сезон.

— Пора, хлопці, — дав першу команду бригадир...

— Весна — це завжди турботи про майбутній врожай. У комплексі робіт найголовніше для нас зараз — закрити швидко і вчасно вологу, посіяти в найоптимальніші строки ярі, — Леонід Грабар не приховував хвилювання. Адже минулого року не всі культури вродили рясно. — Нині врахували недоліки і робимо все, щоб виконати соціалістичні зобов'язання. Роботи спланували, на комсомольських зборах намітили шляхи здійснення планів, комсомольські «прожектористи» контролюватимуть строки і якість весняно-польових робіт.

Агроном районної станції по захисту рослин А. Хоменко, головний агроном господарства В. Проскура, народний контролер, комбайнер Є. Харитонов, секретар комсомольської організації Григорій Чемойдан та групкомсорг бригади Микола Фабрика — члени спеціальної комісії. Того дня вона перевіряла готовність культиваторів, сівалок до виходу в поле перед взаємоперевіркою з колгоспу імені Ульянова.

На землю спадали сутінки. Та на польовому стані бригади, в полі ні на хвилину не припинялися підготовчі роботи. За неповний робочий день заборонували 250-гектарну ділянку.

Дивлячись на робоче завзяття членів комсомольсько-молодіжної, згадав слова Леоніда Ілліча Брежнєва, сказані у доповіді на урочистому засіданні в Алма-Аті, що завтрашні трудові подвиги виростають із сьогоднішніх трудових буднів, що фундамент майбутніх успіхів закладається сьогодні.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Енгельса Кіровоградського району.

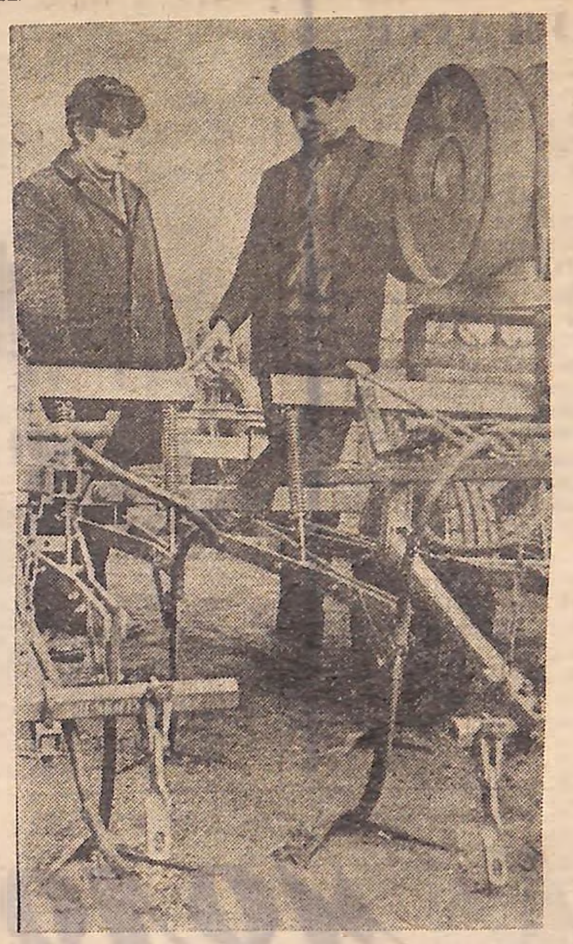

На фото: внизу — через хвилину механізатори виведуть агрегати в поле; вгорі — ланковий механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків комсомолець Петро КОВТУН; секретар комсомольської організації Г. ЧЕМОЙДАН та групкомсорг бригади М. ФАБРИКА перевіряють готовність до виходу в поле зчілки культиваторів.

Фото автора.

ДЕЛЕГАТ З'ЇЗДУ

ВИПРАВДАЙ ДОВІРУ

КОМІТЕТ комсомолу зібрався на позачергове засідання одразу після дзвінка. На порядку денному стояло питання про боротьбу з порушниками шкільної дисципліни. Останніми днями почали з'являтися любителі запізнень, а деякі зовсім прогулювали перший урок. Шкода від цього не тільки безтурботному учневі, але і його товаришам. Уявіть: серед уроку відчиняються двері, порушник, відволікаючи увагу однокласників, прямує на своє місце, конфузиться в портфелі. Таким чином згаяно п'ять дорогоцінних хвилин з сорока п'яти. А якщо запізнюється не один школяр?

Тож Лариса Трофимець — секретар комсомольської організації середньої школи № 34 запропонувала надалі перед початком занять виставляти комсомольський патруль.

Це було в суботу. А вже в середу запізнення припинились. При підтримці старших товаришів комсомольці подолали «епідемію» порушень.

СЕКРЕТАРЕМ комсомольської організації Ларису обрали у квітні минулого року. Нелегко було восьмикласниці поєднувати навчання з громадською роботою, але поряд з комсоргом були надійні друзі. Хорошим порадником дівчині в усіх комсомольських справах стала старша піонервожата Олена Миколаївна Крепак. Саме на її очах Лариса — піонерка, Лариса — голова ради дружини стала комсомольським ватажком.

Зовні дівчина справляє враження сором'язливої, аж надто спокійної людини. Та, коли інтереси колективу вимагають рішучих дій, Лариса вміє бути суворою, бо й від себе вимагає повної віддачі. Так, як було з «Романтиком».

Бажаючих поїхати до спортивно-трудового табору знайшлося багато. Але комітет комсомолу вирішив: ледарям і бешкетникам робити там нічого. Після ретельного перегляду заяв до табору поїхало тільки 120 чоловік. А восени на урочистій лінійці вся школа вітала «Романтика» з трудовими успіхами — хлопці й дівчата попрацювали на славу. Вони привезли відчуту на дотик любов до рідної землі, пошану до засмаглих творців українського мільярда пудів хліба, в якому тепер була і їхня частка. Так народилася нова традиція. Перерахувати ж усі їх, мабуть, неможливо. Одна з найдавніших — участь у військово-спортивних іграх «Орлятко» та «Зірниця». Ще в 1965 році школярі пішли на штурм «ворожих» укріплень. Лариса теж бувала в «бойових» походах. Вона зовсім не вважає їх тільки хлопчачим заняттям, хоч представники «сильної половини» скептично дивилися на подібне. Але в комсорга були свої аргументи — відмінна фізична підготовка. Визнати це змушені навіть скептики, адже Лариса — кандидат у майстри спорту з художньої гімнастики.

Друзі дивуються: і як ти, Лялько, все встигаєш? Після уроків — робота консультпунктів, потім треба ж самій підготуватись до занять, а увечері — тренування. Ще й музичну школу закінчила...

ДРУЖБА школярів з комсомольцями заводу «Червона зірка» зав'язалася давно. Старшокласники — постійні гості в цехах шефів, а молоді робітники приходять у класи, щоб розповісти про свою професію, провести цікаву зустріч. Нещодавно відбулися спільні комсомольські збори, на яких учні рапортували про свої досягнення передовикам виробництва. Похвалитися було чим. Недарма ж комсомольську організацію 23-ї школи у місті називають однією з кращих. З 296 членів ВЛКСМ 19 навчаються на «відмінно», немає невстигаючих. Всі комсомольці склали Ленінський залік.

Приймали його також спільно із заводським комітетом комсомолу. А підготовка до заліку не обмежувалась читанням творів класиків марксизму-ленінізму та партійних документів. Учні 9 і 10 класів відвідали краєзнавчий музей, познайомилися з експозицією «Кіровоградщина в дев'ятій п'ятирічці». Для восьмикласників у шкільному ленінському музеї члени ради прочитали лекцію «Сім'я Ульянових».

Всім учням сподобався фільм «Як гартувалася сталь». Лариса Трофимець і заступник секретаря Ніна Легінькова, члени комітету Іра Садова, Таня Маленко вирішили організувати диспут на цю тему. У підготовку заходу включилися всі комсомольці школи, образ Корчагіна, життя автора полум'яної книги схвилював всіх. Тетяна Дмитрівна Гончарова — заступник директора школи по виховній роботі — допомогла скласти детальний сценарій. Напередодні диспуту спогади про Миколу Островського і «Як гартувалася сталь» неможливо було дістати в жодній бібліотеці, а актовий зал у день обговорення просто не міг вмістити всіх бажаючих.

БЕЗЛІЧ справ у шкільного комітету комсомолу. Тут і контроль за успішністю і поведінкою учнів, проведення політнавчання, робота літературного клубу «Горизонт». Комітет організував конкурс на кращий малюнок, присвячений 50-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна, слідкує за діяльністю юних дзержинців. І в усьому — участь і скеровуюча рука секретаря Лариси Трофимець.

Невдовзі Лариса поїде до Москви. Школярка, разом з іншими делегатами, рапортуватиме про свої успіхи XVII з'їздові ВЛКСМ. А після повернення на неї та її товаришів чекає нове завдання — разом з шефами садитимуть на пустирі алею. Колись молоді деревця стануть могутніми дубами і розлогими березами, назва ж алеї нагадуватиме про визначну подію в житті комсомолії нашої країни — XVII з'їзд ВЛКСМ.

В. БОНДАРЕНКО,
член обласного літературного об'єднання.
м. Кіровоград.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ЧЕРГА ПОНОВЛЕНА

В номері «Молодого комунара» за 28 лютого була вміщена стаття «Метаморфози в табелі». В ній йшлося про те, що цехком ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» несправедливо покарав робітницю О. Бабік, перемістивши її чергу на квартиру з дев'ятого місця на чотирнадцяте.

Днями ми одержали відповідь від голови заводського комітету профспілки тов. Соколенка. В ній повідомляється, що факти, наведені в статті, мали місце. Своїм рішенням завком відмінив рішення цехового комітету ковальсько-пресового цеху від 30 жовтня 1973 року і поновив її у черзі на квартиру на попереднє місце.

Завком профспілки повідомляє також, що за недостатню підготовку матеріалів і допущені порушення в розгляді персональних справ на голову цехового комітету В. І. Дехтяра накладено стягнення.

Адміністрації цеху було вказано також на факти порушення табельного обліку робочого часу і запропоновано усунути всі ці недоліки.

ПОМІЧНИКИ ЛІКАРЯ

ФІНАЛЬНИЙ КОНКУРС МЕДИЧНИХ СЕСТЕР

Їх було вісім. Вісім милих, чарівних, молоденьких дівчат у білосніжних, цупко накрохмалених халатах і косинках, які ще більше підкреслювали їх ніжність і жіночність. Це — учасники фінального конкурсу на звання «Краща медсестра» обласної дитячої лікарні.

Конкурс — не такий уже й простий. Дівчатам треба було не тільки продемонструвати свою професійну майстерність, а й знання культурно-мистецького життя.

Конкурс почався жваво. Перше завдання — прочитати урочисте слово медицині. На перший погляд здавалося б — нічого особливого. Традиційне завдання всіх конкурсів. Але скільки любові, теплоти і душі вклали дівчата у кожну відповідь!

— Бути найпершим, незмінним помічником лікаря, боротися за життя дитини — хіба це не покликання? — захоплено розповідає медсестра Лариса Павличенко.

— Моя професія проста. Я — медична сестра, — якось жартівливо і в той же час серйозно розповідає про свою роботу Раїса Годорожа.

Що не відповідь — то й прояв особистого ставлення до своєї відповідальної і чи не найблагороднішої професії на землі — професії медика. І хоч кожному учаснику конкурсу можна було поставити найвищу оцінку, після виступу медсестри Олі Біличенко, яка так душевно вимовляла: «Дитина врятована. Врятована не долею, а лікарем», чомусь здалось, що вона обов'язково повинна вийти переможцем. Вона, як кажуть, одразу заявила про себе. І, треба сказати, прогноз цей виправдався.

З другим завданням — зібрати систему для внутрішнього вливання — вона справилась першою і найкраще.

Далі медсестрам було запропоновано два практичних завдання — накласти пов'язку Дезо і «Шапку Гіпократа».

Вправно працюють руки. Добровільні «пацієнти» покірливо виконують всі вимоги медсестри. І ось уже перед членами журі виструнчилась шеренга «поранених» з перебинтованими головами. Члени журі — І. М. Доценко — головний лікар, Г. М. Буяков — хірург, В. О. Малаховська — старша медсестра, В. І. Калашникова — завідуюча поліклінікою та В. Г. Вечеровська — голова місцевкому профспілки дитячої лікарні — прискіпливо додивляються до кожної виконаної роботи. Найбільше претензій у хірурга. І, зрозуміло, оцінка знижується. Жодному з учасників не було поставлено шість балів (максимальної оцінки). Це єдине завдання, з яким Оля Біличенко справилась не блискуче.

Зате, коли конкурсантки почали «читати лекцію» про «Шкоду від алкоголю, куріння» і «Профілактику рахіту», Оля знову справилась найкраще. Її лекція, яка супроводжувалась вдалими карикатурами і дотепними жартами, викликала дружний сміх у залі, оплески.

Це завдання і визначило переможця. Ним стала Оля Біличенко — медсестра хірургічного відділення. Вона нагороджена дипломом «Краща медсестра» та безкоштовною путівкою у будинок відпочинку.

Два других місця поділили Наталія Дорошенко (лорвідділення) та Раїса Годорожа (травматологічне відділення). Вони нагороджені також дипломами та цінним подарунком і путівкою в будинок відпочинку. На третє місце вийшла Наталія Гарба (хірургічне відділення).

Г. ІВАНЧЕНКО.

Свята, обряди. Читач продовжує розмову

Я з великою цікавістю слідкую за розмовою «Свята та обряди», яку веде обласна молодіжна газета.

Запам'яталась стаття методиста Олександрівського районного Будинку культури І. Сьомочкіна, розповідь про урочисту реєстрацію шлюбу. Але не зовсім згодна з деякими положеннями статті О. Моторного «Урочисто, чи лише весело?».

...ПЛЮС ФАНТАЗІЯ

ДОЗВОЛЮ собі звернутись прямо до автора. Ось ви говорите про реєстрацію шлюбу. Килимова доріжка, рушники — все це добре, і ми з цим згодні Але чому таке застереження щодо келиха шампанського в цю урочисту хвилину? Навряд чи справедливе твердження, що цим «благословляється випивка в урядовій установі». Напевне, слід було б говорити про інше, а саме, що іноді після урочистої, теплої реєстрації ми зустрічаємось з випадками, коли безпосередньо на весіллі люди напиваються до безтями. Ось зло, проти якого слід активно боротись.

Що ж до самої реєстрації, то келих шампанського, на мою думку, не шкодить. Шампанське — взагалі ознака торжества (а не пияцтва). Згадайте церемонію спуску на воду корабля. Він рушає зі стапелів лише після того, як об його борт розіб'ється пляшка шампанського.

Не згодна і з тим, що при урочистій реєстрації шлюбу вальси — несерйозно. Тут вже все залежить від того, як організувати саму церемонію.

Часто наші гарні обряди псує холодність, казенність. Людям, які їх організовують, бракує іноді чи то фантазії чи теплоти, тоді реєстрація і шлюбу, і новонародженої дитини — ті події, які мають запам'ятатись на все життя, — проходять досить буденно. І як приємно, коли зустрічаєшся з протилежним.

Кілька років тому друзі запросили мене на весілля у місто Світловодськ. І, знаєте, я була приємно вражена тією теплотою і щирістю, з якою зустріли молодят у ЗАГСі. Бо, крім завідуючого, там був і депутат міської Ради (шкодую, що не знаю його прізвища), який теж поздоровив нову сім'ю і побажав їм щастя. Говорив він тепло, не завчено, трохи навіть соромлячись, але щиро, по-людяному. І молоді запам'ятали його слова назавжди. А хіба скрізь так? Завідуючому ЗАГСом доводиться «пропускати» 10—15 пар за день! І треба знайти слово для кожного. Я співчуваю йому, але це не змінює справи: реєстрація шлюбу нерідко проходить сухо. Та, можливо, це й закономірно, якщо врахувати, що такий хороший і, головне, потрібний обряд покладено на плечі лише небагатьох працівників ЗАГСу. Тож цілком згодна з думкою І. Сьомочкіна, до творення нових обрядів мають «докласти рук широкі громадські кола і, в першу чергу, комсомол».

ЧАС подумати і про місце відзначення весілля. Адже не завжди можна замовити ресторан чи відзначити подію вдома (скажімо, молоді живуть у гуртожитку).

Мабуть, не лише мене цікавить таке питання: чому припинило роботу молодіжне кафе «Юність»? Ось де можна було б і весілля (нові, без старих, забобонних ритуалів) проводити, і проводжати хлопців в армію, і ще багато інших хороших справ робити.

Хотілося б на сторінках «Молодого комунара» прочитати відповідь на це питання. Бо для нових обрядів, крім бажання і зацікавленості, потрібно ще й мати місце. Чи не так?

Е. СУПРУНЕНКО,
інженер-технолог заводу тракторних гідроагрегатів.
м. Кіровоград.

БЛАГОСЛОВІННЯ

ОПОВІДАННЯ

ХАТА стоїть край села, і підслуховуватими вікнами дивиться на темнозелену стіну Чорного лісу. Скільки таємниць ховав він від людей, скільки непрозгаданих, невиколисаних легенд.

Ледь помітна стежка в'ючиться у його хащі. Нею тільки-що пішов юнак. Стрункий, вродливий, дужий. Пружна і легка його хода. Ясні, світлі очі. Тільки чоло не по роках нахмурене та обличчя неголене вже довгий час. Одежина сіра, перелатана, черевики стоптані, на грудях — автомат.

— Діти, діти мої, — говорить до себе Макариха, — вам би жити, зорі на небі світити, а ви...

Хвилину тому біля неї був молодший Грицько. З його вуст злітали запальні слова. Вони пекли і ятрили душу.

— Я вб'ю його, як собаку. Шкура. Каратель наводить. Втрати. Поранені. Жінки. Діти! Йде осінь. Дощі, холод. Сама знаєш, як зараз у лісі...

Голова горіла, серце не знаходило місця. Не знала, що відповісти, чим зарадити. Все як сніг на голову.

А він — своє.

— Благословіть, мамо! І під землею знайду.

В хаті запала могильна тиша. У вікна пробивався сірий світанок. Перші невиразні тіні привидами лягли на підлогу.

— Мені пора. — Підвівся.

Схопила за руку.

— Ти не зробиш цього. — Благала. — Якщо винен, хай його покарає бог.

— Наказ командира.

— Грицю! Ви ж одного лона діти...

Важко схилив кудлату голову. Здавив у кулаці стару заячу шапку. Призирно на підлозі тануло.

— Я піду мамо. — Як що, сповісти. Прийду.

Поцілував і хутко вийшов.

З сіней:

— Шукатимеш за Вовчим яром.

Сиділа мовчазна, наче задерев'яніла. Журба схилила на груди сивіючу голову. Рантом, мов дощ, хлинули гірко-солоні сльози. «Боже, за що така напасть. Бодай не дожила до цих днів...» І заголосила, запричитала.

Ходила по хаті, як несповна розуму. Вже й день зазирнув у вікна, а вона все з кутка в куток, стиснувши руками гарячу голову.

Йшла вулицею. Зустріла сусідку. Та шпигонула гострими зеленкуватими очима і недобре посміхнулася.

— Здорова, сусідонько. — Презирливо.

«Чого б це вона так?»

— Добрий день.

— Чула, твій Дем'янчик на повищення пішов. Тепер він вже не просто пес, а головний собака.

І ядовитий сміх вдарив в обличчя, наче помиями.

— Дівчат гвалтує, людей вішає, бо позволеніе має. Кого народила? Ха-ха-ха...

Бігла селом, як опарена. А навздогін не слова — каміння.

— Ага! Проковтнула язика. Біжи, біжи. Прийдуть наші. Все згадаємо. Всіх не перевішає. І для нього сучок знайдеться.

Тиждень не виходила з хати. Аж поки староста не вигнав на роботу. Від сорому нікуди було сховати очі. Їй здавалося, що кожен дивиться тільки на неї. Осуджує, картає. «А хіба я можу сказати, що в мене і Грицько є? Та хіба вони самі не знають?»

Працювала на громадському дворі. Підійшла кума Фрося.

— Щось ти, Макарівно, схудла, аж почорніла вся. Чи занедужала?

— Ти чула про Дем'яна?

— Та чула. А ти не потурай журбі — вона тебе ножем під серце, а ти їй під ніс перцю. Приходь до нас. Не цурайся людей. Зараз нам треба всім укупі бути.

І пошепки:

— Мій приходив. Казав, що твій Гриць ешелона з танками і гітлерівцями під укіс пустив. Офіцерів багато загинуло .. Два генерали...

— Жди біди.

— Та вже якось перебідуємо.

Увечері в село наїхало німців, поліцаїв — ніде й курці клюнути.

Макариха прибирала в хаті. Засвітила каганець. Вперше так було спокійно і хороше на серці. Значить, люди і про добре знають А прийдуть наші — розберуться. Повечеряла.

Чистенькою скатертиною накрила стіл і сіла відпочити. Рипнули двері і поріг переступив кремезний чоловік у чужій формі.

— Дем'ян!

— Я, мамцю. Цілісінький і здоровесенький. — На круглому обличчі розповзалася крива посмішка. Він підійшов ближче, і від нього понесло горілчаним перегаром.

— Вже й п'еш.

— Та це ми так, потроху, для хоробрості. Для смілості!

— Так може тобі повечеряти?

— Не відкажусь. Ти завжди смачно готувала.

— Пробач, зараз нема з чого.

— Що, більшовички не залишили?

Наче голкою шпигонуло серце. В голову вдарило жаром. Стрималася. Поставила на стіл тарілку, поклала вареної картоплі, кусень кукурудзяного коржа.

— Не густо.

— Зате чесно.

— Це ти про що?

— Кажуть — ти залицяєшся...

— Гм... Я ж молодий, не женатий. Шукаю наречену. А що? Комусь заздрісно?

— Хіба так шукають.

— У кожного свій шлях, мамцю.

Запихав у рот картоплю і облизував дрючкуваті пальці.

— Вірно, сину, свій. Але хто чисте сумління має, той спокійно спати лягає.

— Я сплю спокійно. У мене, мамцю, якщо хочете, своя філософія: хто дав кусень хліба, тому й п'ятки лижи. А там — хоч біс, хоч Гітлер, все одно. Одягли, нагодували, напоїли — і спасибі. Чекати вже нікого. Від Волги далеченька дорога... І посада в мене...

— Вішати людей, сину?

— Така робота. Нікуди не дінешся, якщо сам не хочеш на бантині погойдатися. А нині треба викорчувати з цих кущів, що за хатою, злодіїв, які пускають ешелони під укіс, вбивають офіцерів...

— Вбивають ворога, сину.

— Це наші друзі, матінко! — В його голосі зазвучали сталеві нотки. — Вони нам принесли свободу. І хто цього не розуміє, тому не по дорозі з нами.

Вона не впізнавала його. Перед нею сидів зовсім чужий чоловік. Від його слів віяло холодом, якоюсь прихованою злістю. І поверх всього — відверта пихата буцімчність.

Мати відвела очі.

— Рана загоїться, але слово — ніколи...

— Що?

— Це я до себе.

— А-а-а.

Витер долонею рота.

— Ну, я піду. Засидівся вже. Треба ще пости проревізувати.

— Зачекай! — Підвелася. — В мене лишилася баночка твого улюбленого варення.

— Принеси, принеси! Дякуватиму.

Вийшла до горниці. Серце залилося кров'ю. Якось порожньо стало на душі. Над ким недосипала? Кому життя відала?

Мати з'явилася, наче привид. Стала насупроти, глянула Дем'янові в очі, і в нього похололо на серці.

Лютий, безжалісний вогонь горів в її великих очах. Вся пряма, огрядна, сувора, непідступна.

— Що з тобою, ма-м-мо...

Поклала перед ним вишитий рушник з написом у куточку «Дем'ян», а поверх — пістолет, який рік тому Грицько подарував, як перший свій трофей. Сказав тоді: «Візьми, ненько. Серед вовків тепер житимемо, треба і зброю мати, щоб захищатись».

— Що це?...

Піт виступив на чолі. В очах — переляк, безпорадність.

— Що ти задумала, мамочко? — наче заскиглив.

— Я не хочу, щоб пролилася твоя кров від руки твого брата .. Він тут, із приятелями. Зроби це сам.

Обличчя Дем'яна позеленіло, потім пожовкло. Пововчому зіщулились очі.

— І я стоятиму за собою двері.

Тихо причинила за собою двері.

Біля клуні завила собака.

В. ШУРАПОВ.
м. Кіровоград.

Минуло три місяці, як при Олександрійському районному Будинку культури створили дівочий естрадний оркестр. Він уже користується популярністю у жителів району. Молоді культармійці виступали перед хліборобами і тваринниками колгоспів імені Енгельса, імені Фрунзе, «Прапор комунізму», «Ленінським шляхом».

На фото: виступає дівочий естрадний оркестр Олександрійського районного Будинку культури.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ЛЕКЦІЇ ДЛЯ МОЛОДІ

● ОГОЛОШЕНО КОНКУРС

Президія обласної організації Товариства «Знання» і бюро обкому ЛКСМ України прийняли постанову про проведення обласного конкурсу на кращий текст лекції, присвячений 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Мета конкурсу — підвищення ідейно-теоретичного і методичного рівня лекційної пропаганди серед комсомольців і молоді області, удосконалення майстерності молодих лекторів, широке залучення вчених, спеціалістів різних галузей і профілів, комсомольських працівників і активу, всіх лекторів області до написання текстів лекцій на молодіжні теми. Умовами передбачено подання текстів лекцій на конкурс до 1 липня 1974 року. Основні напрямки лекцій, говоритьсяся в умовах конкурсу, пропаганда теоретичної спадщини класиків марксизму-ленінізму, життя і діяльності В. І. Леніна, історії партії і комсомолу, матеріалів XXIV з'їзду КПРС, міжнародного молодіжного руху, дружби народів і пролетарського інтернаціоналізму, морально-етичного та військово-патріотичного виховання молоді, трудового героїзму юнаків і дівчат у четвертому, визначальному році п'ятирічки.

В кожному тексті лекції необхідно широко використати місцевий матеріал, обов'язково робити посилання на літературу і авторів, які в ній цитуються.

Для заохочення переможців конкурсу встановлено шість основних і шість заохочувальних премій, зокрема, транзисторний радіоприймач ВЕФ-202, наручні годинники, бібліотечки.

Міські і районні організації Товариства «Знання», міськкоми, райкоми комсомолу повинні провести широку роботу по роз'ясненню та відбору кращих текстів лекцій і своєчасного подання їх до журі.

Конкурс на кращий текст лекції для молоді триває. Хто ж стане його переможцем? Про це ми вас повідомимо у липні 1974 року.

П. МАРЧЕНКО,
член президії обласної організації Товариства «Знання», голова журі конкурсу.

НА КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Магазини передплатних видань міст Кіровограда, Олександрії, Світловодська, Знам'янки та робітничих селищ Пантаївки і Димитрового вручають передплатникам чергові томи видань:

В. І. Ленин. Сочинения, т. 30; В. Попов, т. 2; Л. Соболев, т. 5; Ф. Достоевский, т. 7; Философско-литературное наследие Плеханова, т. 2; Справочник по охране труда, т. 2; Всеобщая история архитектуры, т. 11; Справочный том к восьмому изданию «КПСС в резолюциях и решениях»; Библиотека воспитателя детского сада: Сакулина, «Изобразительная деятельность в детском саду»; Осокина, «Физическая культура в детском саду».

Р. КОЖУХАР,
завідуюча магазином № 1 «Передплатні видання».

ГПО на марші

З ПОЧУТТЯМ ПРОСТОРУ

● ЗНАЧКІВЦІ СТАЮТЬ ЧЕМПІОНАМИ
● СЕКЦІЇ ОЧОЛИЛИ РОЗРЯДНИКИ

ДЕХТО дивується, а він доводить своє:

— З чемпіонами і рекордсменами турбот менше, вони і без агітації щодня приходять на тренування, в них вже давно визначена мета. А ось з тими, хто й після десятої спроби не може підтягнутись на перекладині як слід, потрібна подвійна робота.

Це в той час, коли він, викладач фізкультури Бобринецького сільськогосподарського технікуму Іван Петрович Цвіркун, створював спеціальні групи юнаків та дівчат, які повинні були скласти залік з фізичної та військово-технічної підготовки і стати значківцями ГПО!

Знав: такі, як Павло Соснов, без особливих труднощів справляться з усіма нормативами і вимогами комплексу. Якщо він кандидат у майстри спорту, якщо на обласних змаганнях був серед призерів, коли змагалися велосипедисти і лижники, то цей фініш для нього ще ближчий. Бо спортсмен він різносторонній, міцний, натренований, впертий. Так і Петро Шелюдько, Григорій Ракуленко, Ліда Кривопляс. Наставник фізкультурників технікуму не помилився — ці комсомольці таки першими виконали нормативи комплексу, за ними — інші провідні спортсмени. А Іван Петрович наказував юнакам та дівчатам:

— Якщо хтось з вас уже отримав значок, то це не значить, що можна вже припинити тренування. Маєш срібний — готуйся виборати золотий...

— Та в нас же і так тісний спортивний зал, треба іншим, а ми по можливості...

— Якщо не в залі, то на свіжому повітрі. Це ще й краще — крос, рухливі ігри...

«ЗОЛОТИХ» значківців закріплювали за мною підготовленими, визначали час на додаткові тренування. Ой Василь Гаєвський не склав залік з плавання. Хлопець нервує, йому навіть трохи соромно перед друзями. Тоді другий викладач фізкультури Сергій Семенович Хачатурян запропонував Володі Олексієнку і Олексію Базилевичу допомогти Василеві. І хлопці разом поспішали до басейну.

В Надії Тарасової теж невдача — в стрибках, ніяк не може зрівнятися з іншими. Всі нормативи виконала, а цей... Дівчата з легкоатлетичної секції виручили, допомогли:

— Приходь на день стрибуна, то й побачиш, як треба...

Опісля — щодня розгін, стрибки, вправи загальної фізичної підготовки.

Степан Григор'єв підтягнувся на перекладині 18 разів, Іван Форосенко пробіг стометрівку за 12,1 секунди, кілометрову дистанцію—за 3 хвилини і 7 секунд. І тоді з ним вирішив зрівнятись Борис Топор. Готувався до змагань з багатоборства ГПО, не пропускав жодного тренування. Старт — фініш: є навіть розрядний норматив, але від Івана відстав таки на 0,1 секунди.

Масовими були змагання в стрілецькому тирі. Олександр Солтан вибиває 280 очок з 300 можливих, Оля Смага — 260.

Змагання на першість обласної ради ДСТ «Колос». Майстерністю за програмою комплексу міряються вихованці середніх учбових закладів. Бобринчани — в числі призерів.

Напередодні відкриття XXII з'їзду ЛКСМУ вихованці Цвіркуна не без гордощів відзначали:

— Тепер 251 з нас має значок ГПО. За два роки після старту нового комплексу — 251! І 186 спортсменів-розрядників.

РОЗРЯДНИКИ... Вони й перші помічники викладачів фізкультури, громадські інструктори, судді, фізорги. Секцію велосипедистів веде Леонід Юхимович Діденко, а решта — під опікою провідних спортсменів. На громадських засадах Борис Топор тренує волейболістів, Віктор Кульчинський — тенісистів, Леонід Назарчук — баскетболістів, секцію вільної боротьби очолив Григорій Іщенко. Найбільш масова секція — з настільного тенісу, — 120 чоловік. А коли тривав турнір волейбольних команд, то в змаганнях взяли участь 164 учні технікуму. Спартакіадні поєдинки виявили знову найбільш здібних і загартованих юнаків — Іван Форостенко, Анатолій Мамалига, Микола Дуля, Борис Топор стали першорозрядниками.

Проведено день стрибуна — 47 юнаків та дівчат боролись за приз. Відбулись поєдинки на кубок Васяля Порика, який вчився до війни в технікумі... Прийнято знову залік у 32 інструкторів і 60 суддів. Разом з комітетом комсомолу влаштували змагання «Нумо, хлопці!» Є вільний час, можна Івану Петровичу поїхати в підшефний колгосп імені Свердлова до Володі Гордієнка — треба допомогти фізоргові підготувати хліборобів до спартакіади. Цікаво, як же працюють його колишні вихованці Володимир Вітько, Михайло Сумський, Валентина Прутяк? Вони ж теж після закінчення технікуму обіцяли очолити у своїх колгоспах спортивні секції...

... Прийшов у спортивний зал. І раптом: несподівано:

— Остання новина — в десятку кращих юних легкоатлетів республіки ввійшли кіровоградці Олександр Касьян, Володимир Черемуха, Володимир Кириленко...

Називав результати юніорів, одкривав «секрети», щоб і його учні зрівнялись з чемпіонами області.

А 8 Березня, вітаючи дівчат з святом, повідомив:

— На олімпійських іграх в Мюнхені з 50 золотих медалей, які були завойовані радянськими спортсменами, 29 — у жінок. 74 спортсменкам за останні чотири роки в нашій країні присвоєно звання заслуженого майстра спорту СРСР. Хочете про Ольгу Корбут розкажу?..

І він розповів. Щоб викликати у них добру заздрість і засвітити мрію. Шоб і вони спробували вирушити до високого постаменту з почуттям простору...

М. ШЕВЧУК.

м. Бобринець.

РАХУНОК ЗРОСТАЄ

Комсомольці нашого училища, допомагаючи будівельникам, вирішили відпрацювати на спорудженні ДЮСШ 500 людино-днів. Майстер О. О. Хмара першим вивів юнаків і дівчат до риштувань. І нині щодня в робочих спецівках над Інгулом з'являються 25—30 комсомольців училища, кожна група працює по черзі. На нашому рахунку вже 1221 людино-година.

С. ФУРСІКОВ,
секретар комітету комсомолу ПТУ № 2.
м. Кіровоград.

Студентка факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту Марія СМАГЛЕНКО тренується в секції художньої гімнастики, яку веде В. С. БИКОВА. Дівчина успішно виступає на республіканських змаганнях, вона майстер спорту СРСР.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Спорти

КИЛИМ— СТУДЕНТАМ

Сьогодні в Мінську борці класичного стилю з емблемою «Буревісника» починають поєдинки за звання чемпіона країни серед студентів. В складі збірної України виступатиме і студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування кандидат у майстри спорту Віктор Савчук. Він був другим призером під час поєдинків республіканської спартакіади ДСТ «Буревісник».

А. КОРОТКОВ.

СИЛЬНІШІ— ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

За звання чемпіонів ювілейної спартакіади ДСТ «Авангард» вели боротьбу десять колективів фізкультури першої групи обласного центру.

З самого початку і до кінця турніру впевнену гру демонстрували представники заводу «Червона зірка». Вони набрали 37 очок і стали переможцями першості. По п'ять очок програли червонозорівцям шахісти заводів тракторних гідроагрегатів і радіовиробів, які поділили друге і третє місця.

Добру майстерність на окремих дошках показали робітники «Червоної зірки», кандидати у майстри спорту — Леонід Насіковський та Олег Кияненко.

В. ШАБАЛІН.

ФУТБОЛ

● КОНКУРС ПРОВИДЦІВ

ЯКИМ БУДЕ ФІНІШ?

Отже, 6 квітня — старт: команди другої ліги класу «А» почнуть боротьбу за першість в новому сезоні.

На прохання читачів «Молодого комунара» ми повідомляємо час зустрічей кіровоградської «Зірки» з своїми суперниками (в першому колі): 6 квітня — в Ужгороді з «Говерлою», 10 квітня — з «Буковиною», 16 — на своєму полі з «Локомотивом» (Вінниця) і 19-го — з «Автомобілістом», 25 — з командою Тернополя, 29-го — з «Харчовиком», 4 травня — наші гості — футболісти «Суднобудівника», 7 — «Кривбасу», 10— до херсонського «Локомотиву», 19 — до «Авангарду», 31 — у нас «Граніт», 4 червня — «СК» Чернігів, 8 — «Фрунзенець», 16 — в гостях у «Будівельника», 20 — в Кіровограді — «Динамо», 27 — поїздка в Луцьк (СК), 30 — в гостях в «Авангарда» (Р), 6 липня — в «Металіста», 10 — гості кіровоградців футболісти «Колоса».

ЗА ТРАДИЦІЄЮ ОГОЛОШУЄМО КОНКУРС ФУТБОЛЬНИХ ПРОВИДЦІВ.

1. З ЯКИМ РАХУНКОМ ЗАКІНЧИТЬСЯ ГРА 6 КВІТНЯ З «ГОВЕРЛОЮ»?
2. З ЯКОЮ КОМАНДОЮ «ЗІРКА» ЗІГРАЄ НАЙБІЛЬШ ВДАЛО В ПЕРШОМУ КОЛІ?
3. ЯКУ СХОДИНКУ В ТУРНІРНІЙ ТАБЛИЦІ ЗАЙМЕ «ЗІРКА» ПІСЛЯ МАТЧУ З «КОЛОСОМ» (КІЛЬКІСТЬ ОЧОК, ЗАБИТИХ І ПРОПУЩЕНИХ М'ЯЧІВ)?

Переможець конкурсу отримає фотознімок (на якому будуть зображені всі гравці «Зірки») з автографами футболістів.

Відповіді чекаємо до 5 квітня.

ТЕЛЕЕКРАН

25 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 17.00— Науково-технічне співробітництво. СРСР — Фінляндія. (М.). 17.30 — «Наука — виробництву». (Харків). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «Зустрічний план Східно-Казахстанської області — у дії». (М). 19.00— «У концертному залі». Співає О. Образцова. (М). 20.00 — Телевистава «У весь голос». (За віршами і поемами В. Маяковського). (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Молоді голоси». Всесоюзний телеконкурс. Другий тур. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00— Науково-технічне співробітництво. СРСР — Фінляндія. (М). 17.30 — Концерт. (М). 18.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Випадок в цирку». (К). 19.15 — «Партійне життя». (К.). 19.90 — Програма «Вісті». (К.). 19.30 — «Подвигу — 30 років». Телефільм. «Дума про Байду». (Миколаїв). 19.55 — Святкує оновлена Хмельниччина. (К.). 20.05 — Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — Програма «Час». (М.). 21.30 — До Міжнародного дня театру. Художній фільм «Дядя Ваня». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

26 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05— Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Стріла летить у казку». Мультфільм. (М). 10.00 — «Хлоп'ята з нашого двору». Телевистава. Історія друга. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 11.30 — Новини. (К.). 11.45 — В. Сичевський. «Вернись, Ружено!» Вистава. (К). 13.55 — Документальний телефільм. «Студенти... студенти». (К). 14.50 — «Партійне життя». (Львів). 15.30 — Кольорове телебачення. «Вогниця». (М). 16.00 — «Дітям про звірят». (Ленінград). 16.30 — «Трудовий ритм країни». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Грай, мій баян». (М). 17.30 — «Подвиг». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — Телефільм. (Кіровоград). 19.25 — Художній фільм «Аршин Мал-Алан». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Обличчя друзів». (М). 22.15 — Концерт класичної музики. (М). 22.45— Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.30 — Новини. (К). 11.45 — В. Сичевський. «Вернись, Ружено!» Вистава. (К). 13.55 — Документальний телефільм. «Студенти... студенти». (К). 14.50 — «Партійне життя». (Львів). 15.30 — Кольорове телебачення. «Вогниця». (М). 16.00 — «Дітям про звірят». (Ленінград). 16.30 — «Трудовий ритм країни». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Грай, мій баян». (М). 17.30 — «Подвиг». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — Телефільм. (Кіровоград). 19.25 — Художній фільм «Аршин Мал-Алан». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «Обличчя друзів». (М). 22.15 — Концерт класичної музики. (М). 22.45— Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.30 — Новини. (К). 11.45 — В. Сичевський. «Вернись, Ружено!» Вистава. (К). 13.55 — Документальний телефільм. «Студенти... студенти». (К). 14.50 — «Партійне життя». (Львів). 15.30 — «Хліборобська пісня». Комуністи Новоархангельського району Кіровоградської області у весняному наступі. (К). 17.30 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Дніпропетровськ). 18.00 — У дні шкільних канікул. Концерт-фільм. «Веселі картинки». (К). 18.30 — Кольорове телебачення. «Олівець-маловець». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Молоді голоси». Концерт. (Харків). 20.15 — «Телешкола механізатора». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. «М'яч, рукавичка та капітан». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.

БК 06100. Індекс 61 197. Зам. 13132. Тираж 59 800.

Колектив Олександрійського РК ЛКСМУ висловлює глибоке співчуття інструктору по групі шкіл райкому комсомолу С. М. Зозулі з приводу трагічної смерті її брата Олександра.